

บันทึกคณะกรรมการว่าด้วยการปรับเป็นพินัย
เรื่อง การประกาศกำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมีอำนาจปรับเป็นพินัย
ตามพระราชบัญญัติวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ พ.ศ. ๒๕๕๖

กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการได้มีหนังสือ ที่ พม ๐๖๐๕.๐๔/๘๓๖๒ ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๖๖ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการมีกฎหมายในบัญชี ๑ ท้ายพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ คือ พระราชบัญญัติวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ พ.ศ. ๒๕๕๖ ซึ่งต้องประกาศกำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐให้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามกฎหมาย แต่สภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์และกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการมีความเห็นแตกต่างกัน ดังต่อไปนี้

สภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์เห็นว่า พระราชบัญญัติวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ฯ มิได้กำหนดผู้มีอำนาจในการเปรียบเทียบปรับตามกฎหมาย ประกอบกับในช่วงที่ผ่านมาการดำเนินงานตามพระราชบัญญัตินี้ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงในการลงโทษตามมาตรา ๔๕ มาตรา ๔๖ และมาตรา ๔๗ และบุคลากรของสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์มิใช่เจ้าหน้าที่ของรัฐตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัยฯ ที่กำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดจะมีอำนาจปรับเป็นพินัยตามกฎหมายใด ให้เป็นไปตามที่กฎหมายซึ่งบัญญัติความผิดทางพินัยนั้นบัญญัติไว้ในกรณีที่กฎหมายซึ่งบัญญัติความผิดทางพินัยมิได้บัญญัติไว้ ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมายนั้นประกาศกำหนด ซึ่งรัฐมนตรีจะกำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐอื่นใดที่มีใช้เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งรับผิดชอบในการปฏิบัติตามกฎหมายนั้นเป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยมิได้ การประกาศกำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้จะมีอำนาจปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ฯ นั้น ต้องเป็นเจ้าหน้าที่ของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ประกอบกับพระราชบัญญัติวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ฯ กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์รักษาการตามกฎหมาย

กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการเห็นว่า พระราชบัญญัติวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ฯ มีเจตนารมณ์ให้สภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์เป็นองค์กรควบคุมการประกอบวิชาชีพในรูปของสภาวิชาชีพเพื่อควบคุมมาตรฐานและจรรยาบรรณการประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ รวมทั้งส่งเสริมและพัฒนาองค์ความรู้และมาตรฐานการประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ เพื่อให้ผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์มีคุณภาพและมาตรฐาน และมีความก้าวหน้าในวิชาชีพ โดยกำหนดให้สภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์มีฐานะเป็นนิติบุคคล และมีคณะกรรมการสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการบริหารและดำเนินกิจการสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ มีหน้าที่ออกข้อบังคับจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ และหลักเกณฑ์และวิธีการว่าด้วยการยื่นคำกล่าวหา การสอบสวน การพิจารณา การอุทธรณ์ และการพิจารณาอุทธรณ์ในกรณีมีการกล่าวหาผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ประพฤติผิดจรรยาบรรณ มีนายกสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ทำหน้าที่บริหารและดำเนินกิจการของสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามมติของคณะกรรมการ

และมีเลขาธิการเป็นเลขานุการของคณะกรรมการสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์มีอำนาจหน้าที่ กำกับดูแลและรับผิดชอบในงานธุรการทั่วไปของสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ อีกทั้งในพระราชบัญญัตินี้ ได้กำหนดบทลงโทษไว้ในมาตรา ๔๕ ว่า ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๙ ที่ห้ามผู้ใดประกอบวิชาชีพ สังคมสงเคราะห์รับอนุญาตหรือกระทำด้วยวิธีใด ๆ ที่แสดงให้เห็นว่าตนมีสิทธิที่จะ ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์รับอนุญาตโดยมิได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตจากสภาวิชาชีพ สังคมสงเคราะห์ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท และมาตรา ๔๗ กำหนดว่า ผู้ประกอบ วิชาชีพสังคมสงเคราะห์รับอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๓ ที่ห้ามผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ รับอนุญาตซึ่งอยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์รับอนุญาต หรือแสดงด้วยวิธีใด ๆ ให้ผู้อื่นเข้าใจว่าตนเป็นผู้มีสิทธิประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์รับอนุญาต ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท จึงเห็นควรกำหนดให้คณะกรรมการของสภาวิชาชีพ สังคมสงเคราะห์หรือเจ้าหน้าที่ของสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ฯ เป็นผู้ที่มีอำนาจปรับเป็นพินัย

กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการจึงขอหารือว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์จะต้องประกาศกำหนดให้คณะกรรมการสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ หรือเจ้าหน้าที่ของสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ หรือเจ้าหน้าที่ของกระทรวงการพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕

คณะกรรมการว่าด้วยการปรับเป็นพินัยได้พิจารณาข้อหารือของกรมพัฒนาสังคม และสวัสดิการ โดยมีผู้แทนกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (สำนักงานปลัดกระทรวง และกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ) และสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว เห็นว่า มาตรา ๑๔^๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ บัญญัติว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดจะมีอำนาจปรับเป็นพินัยตามกฎหมายใด ให้เป็นไปตามที่กฎหมายซึ่งบัญญัติ ความผิดทางพินัยนั้นบัญญัติไว้ ในกรณีที่กฎหมายซึ่งบัญญัติความผิดทางพินัยมิได้กำหนด เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมีอำนาจปรับเป็นพินัยไว้เป็นการเฉพาะ ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีผู้รักษาการ ตามกฎหมายนั้นประกาศกำหนด และมาตรา ๑๔ วรรคสอง บัญญัติว่า รัฐมนตรีจะกำหนดให้ เจ้าหน้าที่ของรัฐอื่นใดที่มีเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งรับผิดชอบในการปฏิบัติตามกฎหมายนั้นเป็นผู้มีอำนาจ ปรับเป็นพินัยมิได้ เว้นแต่เป็นกรณีของผู้กระทำความผิดทางพินัยหลายกรรมต่างกันในนายกรัฐมนตรี โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีได้วางระเบียบให้เจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องร่วมกันหรือทำแทนกัน

^๑มาตรา ๑๔ เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดจะมีอำนาจปรับเป็นพินัยตามกฎหมายใด ให้เป็นไปตามที่ กฎหมายซึ่งบัญญัติความผิดทางพินัยนั้นบัญญัติไว้ ในกรณีที่กฎหมายซึ่งบัญญัติความผิดทางพินัยมิได้บัญญัติไว้ ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมายนั้นประกาศกำหนด

ในการกำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐให้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามวรรคหนึ่ง รัฐมนตรีจะกำหนดให้ เจ้าหน้าที่ของรัฐอื่นใดที่มีเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งรับผิดชอบในการปฏิบัติตามกฎหมายนั้นเป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย มิได้ เว้นแต่เป็นกรณีตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๗ วรรคสาม และถ้าค่าปรับเป็นพินัยที่กฎหมายบัญญัติไว้มีอัตรา อย่างสูงไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท จะกำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐคนเดียวเป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยก็ได้ แต่ถ้าค่าปรับเป็นพินัยที่กฎหมายบัญญัติไว้มีอัตราอย่างสูงเกินหนึ่งหมื่นบาท ต้องกำหนดให้การปรับเป็นพินัย กระทำเป็นองค์คณะ ประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่น้อยกว่าสามคน

ในการดำเนินการปรับเป็นพินัยตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๗^๒ วรรคสาม ประกอบกับบทนิยามคำว่า “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” ตามมาตรา ๓^๓ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว กำหนดให้หมายความว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าพนักงาน นายทะเบียน คณะบุคคล และเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เรียกชื่ออย่างอื่น บรรดาที่กฎหมายบัญญัติให้มีอำนาจปรับเป็นพินัยหรือที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้เป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามมาตรา ๑๔^๔ ดังนั้น การประกาศกำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีอำนาจปรับเป็นพินัยจึงต้องประกาศกำหนดให้ผู้รับผิดชอบในการปฏิบัติตามกฎหมายนั้นเป็นผู้มีอำนาจดังกล่าว

กรณีตามข้อหาหรือนี้ คณะกรรมการว่าด้วยการปรับเป็นพินัยเห็นว่า พระราชบัญญัติวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ พ.ศ. ๒๕๕๖ กำหนดให้มีสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์มีวัตถุประสงค์เพื่อควบคุมมาตรฐาน จรรยาบรรณ ส่งเสริม และพัฒนาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ ตลอดจนให้ความช่วยเหลือหรือบริการทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ และมีฐานะเป็นนิติบุคคล โดยมีอำนาจหน้าที่รับขึ้นทะเบียนและออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ขอเป็นผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์รับอนุญาต ออกหนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์รับอนุญาต รวมทั้งออกคำสั่งลงโทษผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ซึ่งประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ตามมาตรา ๕^๕ และมาตรา ๖^๖ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพสังคม

^๒มาตรา ๑๗ ผู้ใดกระทำความผิดทางพินัยอันเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ปรับเป็นพินัยผู้หนึ่งทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไป

ภายใต้บังคับวรรคสาม ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นผู้ดำเนินการปรับเป็นพินัย และความผิดทางพินัยตามวรรคหนึ่งอยู่ในอำนาจของเจ้าหน้าที่ของรัฐต่างหน่วยงานกัน ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐปรับเป็นพินัยในความผิดที่อยู่ในอำนาจของตน และแจ้งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีอำนาจพิจารณาในความผิดทางพินัยอื่นทราบเพื่อดำเนินการต่อไปด้วย

เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการปรับเป็นพินัยตามวรรคหนึ่ง นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีจะวางระเบียบกำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องร่วมกันหรือทำแทนกันในการดำเนินการปรับเป็นพินัยก็ได้ ระเบียบดังกล่าวเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

“มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

ฯลฯ

ฯลฯ

“เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าพนักงาน นายทะเบียน คณะบุคคล และเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เรียกชื่ออย่างอื่น บรรดาที่กฎหมายบัญญัติให้มีอำนาจปรับเป็นพินัยหรือที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้เป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามมาตรา ๑๔

“โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑, ข้างต้น

“มาตรา ๕ ให้มีสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ มีวัตถุประสงค์เพื่อควบคุมมาตรฐาน จรรยาบรรณ ส่งเสริม และพัฒนาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ ตลอดจนให้ความช่วยเหลือหรือบริการทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพสังคมสงเคราะห์

ให้สภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์มีฐานะเป็นนิติบุคคล

“มาตรา ๖ สภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) รับขึ้นทะเบียนและออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ขอเป็นผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์รับอนุญาต

(๒) กำหนดมาตรฐานการให้บริการของผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์

(๓) จัดทำหลักสูตรสำหรับการฝึกอบรมในวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ของสภาวิชาชีพสังคม

สงเคราะห์หรือสถาบันอื่นที่สภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์มอบหมายให้ดำเนินการฝึกอบรมในวิชาชีพสังคมสงเคราะห์

(มีต่อหน้าถัดไป)

สงเคราะห์ฯ โดยในการดำเนินการของสภาฯ มีคณะกรรมการสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ เป็นผู้บริหารและดำเนินกิจการของสภาฯ รวมทั้งออกข้อบังคับและระเบียบทั้งในเรื่องการควบคุม วิชาชีพและการบริหารงานภายในของสภาฯ ตามมาตรา ๒๓ (๑) (๓) (๔) และ (๕)^๗ และมีอำนาจ อนุมัติหรือไม่อนุมัติให้ขึ้นทะเบียนเพื่อรับใบอนุญาตตามข้อ ๑๑^๘ แห่งข้อบังคับสภาวิชาชีพสังคม สงเคราะห์ ว่าด้วยหลักเกณฑ์การประเมินความรู้ แบบและประเภทใบอนุญาต หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ รับอนุญาตจากสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ พ.ศ. ๒๕๕๖ โดยมีนายกสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ เป็นผู้แทนสภาฯ ในกิจการต่าง ๆ ตามมาตรา ๒๔^๙ และมีอำนาจออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพ

(ต่อจากเชิงอรรถที่ ๖)

(๔) ออกหนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์รับอนุญาต

(๕) ออกหนังสืออนุมัติหรือวุฒิบัตรแสดงความรู้ ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพ สังคมสงเคราะห์รับอนุญาตสาขาต่าง ๆ

(๖) ออกคำสั่งตามมาตรา ๔๐ วรรคสาม

ฯลฯ

ฯลฯ

มาตรา ๒๓ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) บริหารและดำเนินกิจการสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ตามวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ ที่กำหนดในมาตรา ๕ และมาตรา ๖

ฯลฯ

ฯลฯ

(๓) กำหนดแผนการดำเนินงานและงบประมาณของสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์

(๔) ออกข้อบังคับว่าด้วย

ฯลฯ

ฯลฯ

(ง) แบบและประเภทใบอนุญาต หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขึ้นทะเบียน การออกใบอนุญาต อายุใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต การพักใช้ใบอนุญาต การเพิกถอนใบอนุญาต การออก หนังสือรับรองการขึ้นทะเบียน และการออกใบแทนใบอนุญาต

(จ) หลักเกณฑ์การออกหนังสืออนุมัติหรือวุฒิบัตรแสดงความรู้ ความชำนาญในการ ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์รับอนุญาตสาขาต่าง ๆ

ฯลฯ

ฯลฯ

(ข) จรรยาบรรณแห่งวิชาชีพสังคมสงเคราะห์

ฯลฯ

ฯลฯ

(๕) ออกระเบียบเกี่ยวกับการรับเงิน การจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน การจัดหาประโยชน์ และการจัดทำรายงานสถานะการเงินของสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์

ฯลฯ

ฯลฯ

^๗ข้อ ๑๑ เมื่อเลขาธิการตรวจสอบคำขอ หากหลักฐานครบถ้วน ให้เสนอต่อคณะกรรมการ พิจารณาอนุมัติหรือไม่อนุมัติให้ขึ้นทะเบียนเพื่อรับใบอนุญาต แล้วให้เลขาธิการแจ้งผลให้ผู้ยื่นคำขอทราบ

^๘มาตรา ๒๔ นายกสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ อุปนายกสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์คนที่หนึ่ง อุปนายกสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์คนที่สอง เลขาธิการ รองเลขาธิการ ประชาสัมพันธ์ เหนรัญญิก ที่ปรึกษา และผู้ดำรงตำแหน่งอื่น มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) นายกสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ มีอำนาจหน้าที่

(ก) บริหารและดำเนินกิจการของสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ให้เป็นไปตาม พระราชบัญญัตินี้หรือตามมติของคณะกรรมการ

(มีต่อหน้าถัดไป)

สังคมสงเคราะห์รับอนุญาตตามข้อ ๑๒ วรรคหนึ่ง^{๑๐} แห่งข้อบังคับดังกล่าว นอกจากนี้ยังมีคณะกรรมการจรรยาบรรณซึ่งมีอำนาจสอบสวน พิจารณาวินิจฉัยว่าผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ประพฤติผิดจรรยาบรรณ รวมทั้งลงโทษตักเตือนเป็นหนังสือ ภาคทัณฑ์ พักใช้ใบอนุญาตโดยกำหนดเวลาตามที่เห็นสมควร แต่ไม่เกินสองปี หรือเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง^{๑๑} มาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง^{๑๒} และมาตรา ๓๙ วรรคหนึ่ง^{๑๓} โดยในการปฏิบัติหน้าที่กฎหมายกำหนดให้กรรมการจรรยาบรรณและอนุกรรมการจรรยาบรรณเป็นเจ้าพนักงานตามมาตรา ๔๒^{๑๔} แห่งประมวลกฎหมายอาญา

เมื่อพิจารณาสถานะทางกฎหมายของสภาฯ แล้ว จะเห็นได้ว่า สภาฯ ไม่ใช่กระทรวง ทบวง กรม ส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ แต่เป็นหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายให้ใช้อำนาจทางปกครองซึ่งเป็นอำนาจฝ่ายเดียวของรัฐ อันได้แก่ การขึ้นทะเบียนและให้ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ และอำนาจควบคุมมาตรฐานและจรรยาบรรณการประกอบวิชาชีพ ดังนั้น คณะบุคคลหรือผู้ที่ปฏิบัติงานในสภาฯ ซึ่งมีหน้าที่ในการใช้อำนาจทางปกครองดังกล่าวจึงเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามมาตรา ๓^{๑๕} แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

(ต่อจากเชิงอรรถที่ ๙)

(ข) เป็นผู้แทนสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ในกิจการต่าง ๆ

(ค) เป็นประธานในที่ประชุมคณะกรรมการ

ฯลฯ

ฯลฯ

^{๑๐}ข้อ ๑๒ ผู้ซึ่งได้รับอนุมัติตามข้อ ๑๑ เมื่อจ่ายค่าธรรมเนียมตามอัตราที่กฎกระทรวงกำหนดแล้ว ให้เลขาธิการเสนอนายกสภาลงนามในใบอนุญาตต่อไป

ฯลฯ

ฯลฯ

^{๑๑}มาตรา ๓๕ ให้มีคณะกรรมการจรรยาบรรณ ประกอบด้วย ประธานกรรมการจรรยาบรรณ และกรรมการจรรยาบรรณจำนวนไม่น้อยกว่าห้าคนแต่ไม่เกินเก้าคน ซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีความเที่ยงธรรม ซื่อสัตย์สุจริต มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

ฯลฯ

ฯลฯ

^{๑๒}มาตรา ๓๘ เมื่อมีผู้กล่าวหาหรือปรากฏต่อคณะกรรมการจรรยาบรรณว่า ผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ผู้ใดประพฤติผิดจรรยาบรรณ ให้คณะกรรมการจรรยาบรรณดำเนินการสอบสวนพิจารณาโดยเร็ว

ฯลฯ

ฯลฯ

^{๑๓}มาตรา ๓๙ เมื่อคณะกรรมการจรรยาบรรณพิจารณาผลการสอบสวนแล้วมีมติว่า ผู้ใดประพฤติผิดจรรยาบรรณ ให้มีคำสั่งลงโทษผู้นั้นตามมาตรา ๓๔

ฯลฯ

ฯลฯ

^{๑๔}มาตรา ๔๒ ในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการจรรยาบรรณและอนุกรรมการจรรยาบรรณ ให้กรรมการจรรยาบรรณและอนุกรรมการจรรยาบรรณ มีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียกให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง มาให้ถ้อยคำหรือส่งเอกสารหรือวัตถุใด ๆ เพื่อประโยชน์แก่การพิจารณา แต่ถ้าเป็นการมีคำสั่งต่อบุคคลซึ่งมิใช่ผู้ได้รับใบอนุญาตจะต้องได้รับความเห็นชอบจากสภานายกพิเศษหรือผู้ซึ่งสภานายกพิเศษมอบหมาย

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการจรรยาบรรณหรืออนุกรรมการจรรยาบรรณเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

^{๑๕}มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

ฯลฯ

ฯลฯ

“เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่า

(มีต่อหน้าถัดไป)

หากมีข้อพิพาทเกี่ยวกับการใช้อำนาจทางปกครองของเจ้าหน้าที่ของรัฐดังกล่าว ก็ต้องเสนอให้ศาลปกครองพิจารณาวินิจฉัย ดังนั้น จึงต้องถือว่าคณะกรรมการสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ นายกสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ และคณะกรรมการจรรยาบรรณ ตามพระราชบัญญัติวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ฯ เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งรับผิดชอบการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ฯ รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติดังกล่าวจึงประกาศให้เจ้าหน้าที่ดังกล่าวข้างต้นมีอำนาจปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ฯ ได้ แม้สภาฯ จะมีใช้ส่วนราชการในบังคับบัญชาโดยตรงของรัฐมนตรีก็ตาม ดังที่คณะกรรมการว่าด้วยการปรับเป็นพินัยได้ให้ความเห็นไว้ในบันทึกคณะกรรมการว่าด้วยการปรับเป็นพินัย เรื่อง การประกาศกำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมีอำนาจปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ (เรื่องเสรีที่ ๖๓๖/๒๕๖๖) ว่า หากมีเจ้าหน้าที่ในสังกัดหน่วยงานอื่นเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าพนักงาน นายทะเบียน คณะบุคคล หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เรียกชื่ออย่างอื่น รับผิดชอบในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติใดด้วยแล้ว รัฐมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมายย่อมมีอำนาจประกาศกำหนดให้บุคคลนั้นเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมีอำนาจปรับเป็นพินัยได้ แม้บุคคลนั้นจะไม่ได้สังกัดหน่วยงานในกระทรวงหรืออยู่ภายใต้การกำกับดูแลของรัฐมนตรีเจ้ากระทรวงนั้น ส่วนเจ้าหน้าที่ของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ซึ่งมิได้เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งรับผิดชอบในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ฯ นั้น รัฐมนตรีผู้รักษาการไม่อาจประกาศกำหนดให้เป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยได้

(นายปกรณ์ นิลประพันธ์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กรกฎาคม ๒๕๖๖

(ต่อจากเชิงอรรถที่ ๑๕)

- (๑) ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง คณะบุคคล หรือผู้ที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานทางปกครอง
- (๒) คณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาท คณะกรรมการหรือบุคคลซึ่งมีกฎหมายให้อำนาจในการออกกฎ คำสั่ง หรือมติใด ๆ ที่มีผลกระทบต่อบุคคล และ
- (๓) บุคคลที่อยู่ในบังคับบัญชาหรือในกำกับดูแลของหน่วยงานทางปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐตาม (๑) หรือ (๒)